

SKANDINAVISK GORDONSETTERKLUB OG NORSK POINTERKLUBS FIELDTRIAL

PAA NES HERREGAARD I SMAALENENE, NORGE, 5. OG 6. OKT. 1913.

Som indledning til efterstaaende præmieliste med motive-ring tillater vi at indta nedenstaaende av hr. direktør L. de Beauval Saxlunds artikel i „Sport“:

„Vi var 12 jægere samlet i Schulz hotel i Fredriksstad lørdag aften. Alle var spændt paa, hvordan det vilde gaa med prøven. Nogen av hundene og ialfald en av jægerne hadde ikke før set raphøns, og allikevel var han helt fra Skien reist hit med sin deilige engelske setter, som heller ikke hadde set denne fugl.

Prøvens leder, hr. inspektør Helgeby, var i straalende humor og lovet betydelig mere, end vi trodde han kunde holde. Men vor vantro blev, som vi senere skal se, grundig gjort tilskamme. Selv veiret, som saa meget truende ut, lyktes det ham at besværges; en mere straalende høstdag end den næste, kan neppe tænkes.

Søndag morgen tørnede vi meget tidlig ut og tok pr. damper over Glommen til „Gamlebyen“, hvor fire elegante ekvipager ventet os. Fredriksstad gamleby er henrivende. Den representerer en tid da der var mere ro, hygge og poesi over tilværelsen end nu, da De—No—Fa—Fi—Fu (eller hvad det heter) spyr tykke røksøiler ut av himmelstræbende skorstener over i Nybyen. — Over den kuplede brolægning rullet vi ut gjennom fæstningsportene, forbi herlige gamle forter og voldgrave, — ja, der var engang! —

Kjøreturen til Nes herregaard var en oplevelse av rang!

En vidunderlig smuk natur stemt i høstens pragtfuldeste farver og en variation i landskapet, som søker sin like. Mon der er mange Kristianiafolk, som kjender Smaalenene uten fra bummeltogets vinduer! Jeg tror det neppe! Man traakker den vante turistvei til fjelds, klumper sig sammen i nogen kaserner som kaldes „sanatorium“, — det vakre, som man har like ved sin fot, lar man ligge!

Ekens mørke, knudrede stammer staar godt til de kridhvite bjerketrær og det lysegule bjerkeløv gir relief til de blodigrøde lønneblader. Den ellers saa foragtede og ofte pebleiisk utseende ener (*Juniperus com.*) vokser her i pyramideformede lubne kjæmpeeksemplarer, som ikke lar sydens cypresser noget efter i skjønhet. Rimet har som et sølverne spind lagt sig over skogbunden, men smelter litt efter litt for solens straal.

Oppe fra bakketoppene har man utsigt til sjøen. Den nærmeste del er oversaadd av holmer og skjær. Alt er stille og vildænderne trækker! —

En stilfuld bjerkeallé fører op til herregaarden. Hovedbygningen er et veritabelt gammelt slot, som der kun findes faa av her i landet, antagelig opført i det 12. eller 13. aarhundrede. Et vaabenskjold fra 1652, som var opsat av den daværende eier Vincent Bildt, den næstsidste ætling paa mandssiden av denne gamle adelsslegt, opbevares endnu paa gaarden.

Godsets eierinde, fru Larsen, og hele hendes husstand tok imot os paa den mest elskværdige maate og søkte paa enhver vis at gjøre opholdet saa utbytterikt og behagelig som mulig.

Markene paa Nes er isprængt større og mindre skograbber.

En jagtprøve i et saadant terræng blir saaledes en kombination av søk i aapent felt og skogjagt, en for hundene i og for sig ganske svær opgave. Naar hertil kommer, at jagten paa raphøns er meget vanskeligere baade for hund og jæger end rypejagten, saa vil man forstaa, at det var med stor spænding vi alle begyndte denne fieldtrial.

La mig med engang si, at resultatet var betydelig over for-

ventning. Man maa huske paa, hvor liten anledning de fleste hittil har hat til at dyrke denne jagt, og at der til og med var en hund paa prøven, som ikke før hadde været ført paa dette vildt, og som allikevel klarte sig meget fint.

Jagten maa paa raphøns være utpræget krydssøk, ti man har ikke her, som i fjeldet, de endeløse vidder til raadighet; feltet er meget begrenset og maa avsøkes nøiagtig. De delta-

Nes herregaard. Efter frokosten prøvens 1ste dag.

gende hundes søk var ogsaa det, der imponerte mig mest. Enten nu dette skyldtes, at man ved anmeldelsen hadde været opmerksom paa, hvad der kræves i saa maate, eller at der var arbeidet meget med hundene med denne fieldtrial for øie, vet jeg ikke.

Raphønsene trykket under prøven meget godt, — dette var en stor fordel for hundene, hvorav ialfald nogen tilsynelatende ikke hadde forstaaelsen av, hvor vare disse fugler kan være.

Man fik flere ganger bevis for, hvor absolut nødvendig

sekundering er paa raphøns, og her maa ikke gjælde nogen prutningsmonn, naar man først er kommet rigtig igang med disse trials.

Jeg taler ikke her om den til latterlighed overdrevne sekundering; men om den hensyntagen til den staaende hund og til dennes fører, som begge disse har krav paa fra partnerens side.

Frokostvil i marken.

Det nytter ikke her, som ofte ved rypejagt, at la sig nøie med, at hunden ikke gaar forbi den, som har stand; ti inden den er naadd saalangt, kan den let ha støkket fuglene.

Apport bør man søke at gjøre obligat, i ethvert tilfælde i vinderklasse. Humane hensyn taler til gunst for apport og hele jagten med staaende hund faar derved et mere korrekt sports-mæssig tilsnit.

Rapport ved raphønsjagt i blandet terræng er en stor fordel, naar den foretages med kritik.

Deltagerne førte hundene stilfærdig og behersket, men de fleste av dem støttet hundene altfor litet, og man hadde indtryk

av, at de ikke altid var i kontakt med dem. Pipning hørte man sjelden, rop slet ikke og grovere forseelser gjorde ikke nogen hund sig skyldig i. Det hele blev lagt saa nær opad jagt som mulig. Der blev skutt raphøns over alle hunder.

Det er en stor fordel ved raphønsjagt, som forresten ved al jagt, at være tidlig paafærde, især naar man gaar en solskinsdag imøte. Hønsene er da i aktivitet og foten varm. Senere paa dagen, naar solen tørrer foten og hensætter hele naturen i en mild døs, kan man gaa i timevis uten at finde noget. Saaledes gik det ogsaa her. Tidlig om morgenen og efter firetiden om eftermiddagen var det bedst. Morgen og aften blæser det jo ogsaa gjerne litt, selv paa varme høstdage.

I motsætning til ryperne letter hele raphønskuldet paa engang, og da jagtfeltet er meget begrenset, vil hønsene let seile over paa andre marker. Dette er et moment, som selvfølgelig maa tages i betragtning ved fuglen.

At terrænget i Smaalenene bestaar av dyrkede marker avvekslende med skograbber, er en stor fordel; ti smaaskogene bremser i høi grad hønsene, naar de er i flugt. De foretrækker nemlig at slaa ned i disse, naar de er skutt paa. Dette forhold bevirker, at man her kan klare sig med meget mindre jagtarea-ler end f. eks. paa de danske sletter, hvor hønsene som oftest flyver langt, førend de slaar sig ned i det aapne felt. At man her hos os ikke har den ulempe, som harene er for hundene, er ogsaa en betydelig fordel.

Det er et stort og fortjenstfuldt arbeide, som specialklub-bene har gjort ved at „oparbeide“ disse raphøns fieldtrials. Den avholdte prøve har vist, at de kan indgaa som et fast led i sæsongens jagtstevner. Forhaabentlig vil dette ogsaa ha til-følge, at der ganske anderledes end hittil tages vare paa rap-hønsbestanden. Her er intet iveien for, at denne ved rationel

behandling kan skaffe en betydelig sportsjagt. Hittil har den i de fleste trakter været vanskjøttet i en utrolig grad.

Rypejagten er en jagt, der baade koster mange penger og megen tid at dyrke; men allikevel har den omtrent været den eneste, som har været gjenstand for jagt med staaende hund. Det bør bli anderledes. Skogsfugl- og raphønstrakter har vi overalt her sydpaa. La os utnytte disse jagtfelter bedre end

Nes herregaards eierinde med døtre samt prøvens deltagere og dommere foran herregaardens fløi.

hittil. De er ogsaa lettere og billigere at komme til. Hundene bør heller ikke bli ensidige rypehunder. Derfor frem med prøver i skog og paa raphøns, man vil baade høste nytte og glæde herav, og *vildtstammen vil øke*, eftersom sportsjagten gaar frem.

Efter avholdt prøve samledes vi paa Nes, hvor hr. Helgeby i en vakker tale takket fru Larsen for hendes imøtekommenhet.

Samtidig overrakte han fruén og hendes svigersøn, hr. Fosdal, der som lokalkjendt jæger hadde været os til stor nytte under prøven, klubbens bæger til erindring.

I hotellet indtok vi en afskedsmiddag, og jeg tror alle var enige om, at vi hadde tilbragt et par rigtig hyggelige dage i en ualmindelig vakker egn og hos sjelden elskværdige mennesker.

Til prøvens heldige forløp bidrog i høieste grad den fungerende sekretær, hr. cand. min. Sunde. Tiltrods for at han selv hadde to hunder at føre, fik han allikevel tid til at vareta alt der kunde tænkes at bidra at maskineriet virket, som det skulde. Ved sin energiske og sympatiske optræden vandt han alle deltagere."

PRÆMIELISTE

MED MOTIVERING FOR SKANDINAVISK GORDONSET- TERKLUB OG NORSK POINTERKLUBS JAGTPRØVE

paa raphøns ved Nes herregaard pr. Fredriksstad
5te og 6te oktober 1913.

Til prøven, der avholdtes efter N. K. K.s regler var anmeldt 14 hunder, hvorav 11 møtte. I aapen klasse deltok 8 hunder, og vinderklassen talte 6 konkurrenter, nemlig 1 pointer, 2 gordonsettere og 3 engelske settere.

A a p e n k l a s s e :

Iste præmie.

Pointer Vige (Hit — Tanja), tilh. og ført av departementssekretær Kinck. Ganske hurtig og høit søk, slaar passe ut, fast stand, rolig i opflugt og skudd. Sekunderer og apporterer. God vildtfinder. Norsk Kennelklubs ærespræmie.

Gordonsetter Loppa (Krudt N. J. H. S. B. 1217 — Mari N.